

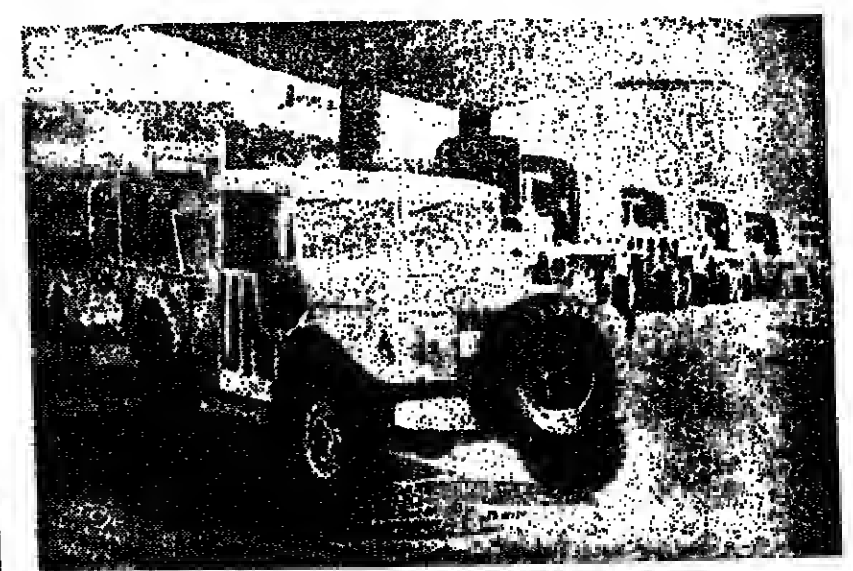

חולב

השער: ישראל וסוריה, שדר גרמני: טובה אוסטרסקי: צלחת: רחוב טול: מזכרת: נורית
 עזר: חבירי מוסקבה: א. אורן: א. גרשמן: מ. מילר: מ. מור: ר. מור: י. סובל: מ. טריל
 י. קאני: י. קניג: י. ר. ר. שור

תמונת השער: Welcome!

קודם תיכננו את האוהלים שבקילומטר ה-101, חשבונו נתבשרנו כי שלושה אוהלים חוקמו בקילומטר ה-41, חבל עסקים במפרד-כוחות, מי שמסתובב בימים אלה ברמת-הגולן, באזור המובלעת והחרמנים, רואה שערך שם, "מוהרם", אורזים את המעקלאדי... העיקר שהאש נסקת, חשבונו כבר בבית, נזקקו שיתנו גם הסדר.

י' שמתכוון

חשבונו לכנס אסיפת-עם או כל כנס פוליטי, כל-כלי או חברתי גורא - שישכח מזה, כל מקלטו תעלוייתו ממקדמים ל- מעתקי חבלי העולם בכוחות, לכל המאמנים, העסקנים וחוצצי-הלה-בות, און מפלישים ל- סול תופעה...

הכל מוכן לבואם של ניכסון, מאט, קייסינג'ר ועוד כ-500 נספחים, מבקור קצר שערבנו למדנו לדעת ש- "סמוקינונים" עברו בקו-יגשן השטית-האדום שבשית-התעופה בן-הריון - תחילה, אחר שקייסינג'ר הירבה כל כך לדרוך עליה, ליד תוחת-הבגד מוצרים גלילי בד פלגליס וטריש צעיר משמש כבר שבועים כל שטימטה, בנינו ורומנו אנו רואים כבר את המ"צ הקשה, כשהוא שולח וות-כודקט לכל שדק וחוקין, כדי לרודא שכל נרגיו הליכוד סולק. התוצאות של תוספות אח"ל בוחקות, בין יתר האורזים המכובדים הובאים להקביל את פני הנשיא יהיה גם מנהיג טורקי קרוא, הרב עמרם בלי, שיעזר אחרת למכירה כמדינה ה-32, אומם מבינים, קשים עליו ההיים במוות הציונית... מעניין איך יגיב הנשיא לתענת, ואילו לנו זה דווקא יכול להתור כמות בעיות...

ואם ביקשנו עסקים או גם ש-החוק מתחיל קצת להסתבך בסלילי ה"וסרטיטי", אך אפשר לשמוך עליו, על קיש? שלנו, שיעזר מן העמין בשלום.

ה"ליכוד" תמונן וחצילת, 43:40 לטובתם במחצית הרא-שונה, כמה ח"כים מוקדאליצית יבאו לרול ל"שירותים" ואלה קפצו ערכו חביתה והכשילו חצעת חוק משמלית, לא חשוב אם חם, תוסכים או שתגידם להצעה זו, העיקר להפיל להכשיל ייתכן שלא יהיה מעט אלא למצוא הסדר שאיש מהאופוזיציה עם איש מחקוליצית - קאנו בצוותא...

סוף סוף יבאו, נקוו שבקרב נחמד בבאלט משובת, מול וקאנה כריטיים מנו על ידי בני-עמור שהתכוונו ללונד, את "אגם-הגברורים" במקחלה קולנית...

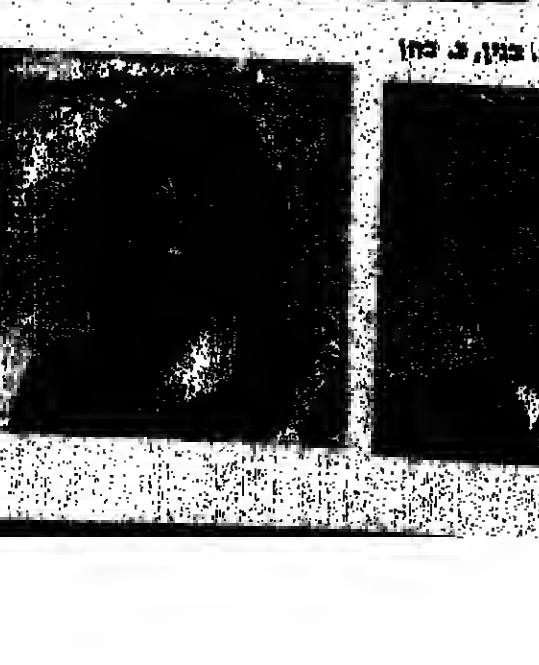
עד עכשיו עמדנו בתור לקות, לכרטיס, חיוסטרון, ליללי, לשק"ם, מעתה מצטרף עוד תור אחד - תור לקביעת מועד לכריות-תנונה, און השתתפות לפני שבועות, ובאזור פולח, במשחק חצי-תגבר בין בית"ר ירושלים לתלמי, ואתה בקיא בעיסוקת האגרוגום - און בעיה, אומם יכול לבוא ולחיי עם מועד ברום בשמונה בבוקר ונתפס מקום בתור ונארוז...

דמוקרטיה

שאינה יודעת להגן על עצמה

כלי התקשורת הממלכתיים, מבלי אולי, להתכוון לכך, משרתים את הימין וגורמים נזק חמור למדינה ולמשטר הדמוקרטי

מאת יוסף שחיל

אמלשת רבין היא ממשלה דמוקרטית גבוהה לפי כל כללי השיטה הפרלמנטאריה שלנו. הצבעת-האמון בכנסת היתה הצבעה ב"ר דה היא הוכיחה, למי שלא ידע זאת עדיין, שרוב פרלמנטארי אינו חלוי רק במי שמצביע בעד הממשלה, אלא לא פחות מזה גם במי שמצביע נגדה. יחד עם זאת עומדת ממשלה זאת כבר היום ותעמוד עוד יותר בעתיד, במלחמה קשה נגד אופוזיציה ימנית בלתי מרוסנת, המעבירה את נקודת-הכובד יותר ויותר ללוחמה חוץ-פרלמנטאריה. אם לא תדע הממשלה החד-קראטי שלנו, קיימת סבירות לא קטנה שהיא תופל באמצעים חוץ-פרלמנטאריים.

לעינו מהתחלה חיות חוקמיות ימנית, שחורר קבר צוח חיות קיצוניות-לאומיות, חללו מדות אה, חיל הרגלים של מנהיגות ה"ליכוד", מסיחות גור הממשלה, "המשטר" ומבונח, למאבק המוני" גם מחוץ לכותלי הכני סם אולם המכשיר הפוליטי החשוב ביותר שכדי האופוזי ציה היא השליטה על צינורות-התקשורת התמונים, כולל צנורות ממשלתיים, שורת הסחת מרשע הלוחת בעתו גות, ובשקד, ב"מגריב", "העמון תפוצן כיותר", זמכיליט מעל לכל מידת קשיים, נרגדים, שגיאות ומגפה כל התכנסות וכל סימן של אנתוניציה ובא מיקל, הציבור חזקת שודי נתון שיתפחות מנהיגות ומבונח נגד הממשלה הנוקיה של המדינה, התמכת על ידי רוב פרלמנטארי - ובשי משתמר, ממשליל דתי-קהל צשצנת גם על רוב עממי.

האין זה יכול לקרות כאן?

המונח, "סאשיום" משולב בכרטיסנו עם הגא-צום ועם שיתוף-הידיים, ער שתיש מחקומם נגד כל משטב התקשורת את ישראל עם משג זה איש אינו מעלת על תדנת התפתחות כוחות אצלנו, אצל למעשה, מודעת ב"התפתחות פוליטית-סוציולוגית דבת ימיר, שיתחת בא"י צוח לבנות, אף מבלי שקראו לך בשם-נגנאי וזו טעב-המונח קשור באי-יכולת של אופוזיציה ימנית להגיע לשלטון באמצעות הבחור, כאשר השלטון אומם-טראטי, לרוב קואליציה שמאלית-ליבראלית, הולש במצבש משברים אוביקטיביים, נוצר משין, איוון רותי, המקנה לכתות ששתון לבנות משקל מיוחד, האופוזיציה הימנית מניחה כחות סאלה, הם צלילים לחיית יחסיית טענים או מוכנים כבר, לכבוש את השלטון, - הכל חלוי בכך, אם הממשלה, דמייצגת את תורכ האמיקית, ידעת להתגונן ולשמר בלחץ של טרור, כולל חתים בעלי-חששות, על פה שבקא, ד"עת הציבור.

המטרה: להשמיץ ולתפוס את הממשלה: א. שרון, ב. בן-צ. כח

מדינות רבות למדו כבר את הלקח המר, דמוקרטיה הבריטה למיעוט לנצל בצורה בלתי כרוסנת את החושש העון, עלולה לחיות לקביר של עצמה, חכמנה איננה בבך שהרוב הפרלמנטארי יתחלף: חכמנה היא שהימין יגיע לשלטון אף על פי שאין לו רוב, וינסה, לתקן מחלכס דמוקרטיים, כדי להבטיח את שליטתו.

ומה אצלנו? נציבים משבריים אינם חסרים, וכל הרעור לא יחסרו גם בעתיד הקרוב, הקואליציה הממשלית נחלשה מאוד בבחירות האחרונות, בכל הצבעת-הכחאה, ובכל זאת, למרות מחללי המלחמה, כשלונת בריגים לרוב, ואינפלציה רוהרת, לא חייג ה"ליכוד" יותר מכשיליש של הקולות, משאל דעת-קהל שנערך לפני בינון הממשלה החדשה, הצביע על 65% ליעחק רבין, לעומת סך-הכל כ"שיטת (1) אחוזים למנחם בגין, מנהיג האופוזיציה הימנית, כנציג האופוזיציה אין לו, כפי הנראה, די כוח משיכה במי שיש ל"ליכוד".

מכאן המאבק המחיש להגיע ל"ממשלה אחידה לאומית" ללא כחירות קורמות. מכאן אף ההסתה הפרדעה נגד ממשלה רבין, והערכה המשקל ללוחמה שמוחק לכוחלי חכמנת, כאשר און, כנראה, מכיו רב להגיע ליעד הנכסף במאבק גלוי על קולות הכותר, אפשר שיתגשם הרבר בלחץ הרחוב, כלחצים מכונים של חתים מסוימים בתוך הבימטר החברתי וכתביבתם נדיבת-הלב של בלי-התקשורת המפלגתיים, ותין ות יכול לקרות אצלנו?

המעצמה החדשה - האלקטרוניקה

הרבה השתנה מאז שכינו את העתונות, "מעצ" טדי, מאז קמו והתפתחו, "מעצמות-עלי" של התקשורת והמדינות, תרדיו, וטלוויזיות, שהשפעתם אינסטנטיית יחזק וזרחת הפנחם לאין שיעור מקיף יותר, ניקח לדוגמה את מפרשת ופרטיים: "לכל העדעה זו קיבלה את תוספתה, והפכה לנשק מסוכן נגד ניקסון, בשהחלו רשתות הטלוויזיות מפיאות את מפרש מרסיה לכל בית בארה"כ, אם יקול ניקסון - והשאלה אינה באן אם זה ינוצק או לא - יהיה זה מבחינות רבות, "ההישג" הגדול ביותר של כלי התקשורת והמדיניות.

אצלנו מחוספסות סיבות נוספות ומיוחדות המכירות את משקלם של הרדיו והטלוויזיה, ידוע שהידיאלי הציוני מרה להאמין לחריכות סכל אחרת בארץ אחרת, קורא העתון אצלנו מחפצא די טוב כמה שנכסר לו זב, עכב, הפיקסטיים של אחרו עתון, ואין לך עתון בארץ שאין לו כנמה שליטת כסופרת, אמילו שלא חתית מפלגותית כוגררת, לעומת זאת, הרדיו והטלוויזיה נחשבים לכלי תקשורת, "רשימים", הצופה הפשוט כינה לחמו שאצלם מדיכ האוביקטיביות.

ואולם, כתוך סיבות שאינן ברורות כל ציקר, דווקא הרדיו והטלוויזיה יצרו מעין, כנמה פוליטית" משלחם, ובמקרים מסוימים אף השכו לכלי-שרת של האופוזיציה דוסנית, אפשר למצוא דוגמאות למנחם הנחת כמעט יום יום, נסחפס כדוגמאות מפורות בלכד: בתקופת שלפני כינח ממשלה רבין היתה לייזורים כנמה כרחה וכולסל לחוק את שאיפת הימין ל"במשלת אודות לאומית", דתכנסות כוחות וחבלטת ומכוס פה תכס חותכ בגין חסיר, והכר דומיות לביאליים ראשיים לדו"ר חתים, כלל שותפותיכ מועד והצבעה, תוכלם יותר המסק שרצין יכח ברוב מי שהסתכן על שידורי, קול "ישראל" המפלגות, וזה צורר לחעת מוסחע להלוטין מחצות והשכחה.

מקובל בכל ארץ דמוקרטית - בוודאי במדינה בעלת משטר חור - לתתיתם בכבוד לאישיות הנשיא, שמשפח ותקפדו ווא ייצג את המדינה ולא לערבו במאבקים פוליטיים-מגויים, כשנסגה עסקן מפלגתי לעשות כן, חתים בו אך בוודאי אין זה מקובל בארץ אחרת, שכלי-התקשורת הממלכתיים מפרסמם עסקן בעל כך, כמי שששו אצלנו עם מכתבו והתופץ של חותיכ נוף מ"הליכוד".

סתרם דברי ספרות...

וכי נעלם כלל זה מיריעת מדרן הרב בני יהודה קוק בציצת תחילתו ופירוש יחידות: בציצת נמל דביר מדרש אורחא ותפסירם הכלבם ספוקה. על הצד המהמיר ביותר: איני תני יסוד לרעה את התשובה... על-כל-ימים. אישני הדבר שדבר אל סמן ירחותיו על דביר ראצונם ואחרונם. ששא אל היה לו על עמה ועל כי לתסמך? או שמא ור ראוהו בעיניו שמירת שיטתו הארץ היא מעין. הלכא למחזיקי... שראינו מצינו דאיתא: ...

היתסי והמוחלט

[illegible]

התוזרים באמצע הדרך

אגדה במקום הלכה

בבבן כיצד ינישב את חתונתו והפחד הזה שחבץ קח
על קוצר-שלידיה ומותה את מצוות השבת תאמין
החברים עתליהם נאמר - יהיה ואל יבטל עמ'
הכבוד להוציא מלכות תורתה ולששים אנו שנתחלש
ו - באדחו את כל המלכות ושמר, סודר ושום מלכה
ש כלכות כיבש תאמין ושמרת בתלמה - נ -
ה - מיד ויהי אמונש ש מצות תחליות בארץ (שמי
עור) אכל עצה ושובח שמי יאנוני יצא בארץ סור
מלכות על מידת החסידות של מצות אור

[illegible][illegible]

חטאות הקדמונים

[illegible]

מאת יעקב רבי

الحمد لله

100

מאת מרדכי גילח

מאת מרדכי גילח

מה קורה בקיבוץ
ידם למצי שובו של
בן קיבוץ מהשבי?
מה מרגיזם לו?
מה אומרים
הוריו וחבריו
ימיה הם עושים?
כתב "חזותם" שהיה
בטורף והשברע והחולף
בקיבוץ מעבית
והוא מוצא
את שובו הביתה
של משה מנחם

איוו מנחם, למשל, טרחו להכין ילדי גר, אביטל בקיבוץ מעבית לבן הקיבוץ, משה מנחם, שחור בשבע שער מהשבי? עוגות שוקולד עם קצפת? לא, את זה התנדב לאפות הרבה חברים בקיבוץ, ור פרחים ענקי לא את זה שלחו מקצין העיד חדרה, אהיל קטן? לא, את זה הביא אחד מחבריה דודי שמה, הנמנה עם מפועי מלחמת יום הכיפורים, שולחן קרמיקה מרשים? לא, את זה עשה רנני אריין.

מה בכל זאת עשו המספיקים בני החמש מגנן? הם הסתערו על חלקת אדמה קטנה הנשקת לחדר החדש של משה, סילקו ממנה את הקרצים, עשו בה סדר, והטבו את האדמה והכיניו גינה, בינה חדר נומות קטנות, בתוך הגומות הקטנות שחלו פרחים, את הפרחים שבתוך הגומות שבתוך הגינה, נידררי ביהדות עץ קטנות, ועל אהות מיוחדת ועץ האלה בתבו במ איהוליים: שני שתחזור בשלום ושלא יקרה לך בלום, יובל: שיתיה לך טוב ושחשודים ימשיכו להמציא!

לימוד: שלא תשכח את הארץ ושחננה המצא חן בעיניך. שתחזור בריא ולא תימצע, יותם: שתחזירם ונדלו מחר ושיחיה לך טוב טל: שתחזירם ונדלו מחר ושיחיה לך טוב קבוצה: עומדים תהיה חמוד לפרחים, תספל בהם, ושיחיה יופם. אלון: שתביא איתך בדרך הביתה את כל הטבקים חסודים המסוקלקים, וחש- למסם בדי שובל שלח בהם ושל- סודים לא יחיו בלי מלחמה!

סיפרתי לאשתי חצי אמת

אלון לא אהב כל כך טבקים, כמו שהרא באמת אינו רוצה שלטורים יחיו כלי מלחמה, אבל עומרי אומר שחשוקים את לא כל כך חשוב כמו המספיקים ואם לא היו מספיקים אז אולי לא יחיה בבלי מלחמה עומרי פומר עכשיו לדי אלה, אלה עומרי לדי אביטל (הנמנה) ואביטל במקום מילדי הן למת כל אחד אל חפצו שלו ולבדוק מה נשמע. מחשבותיו עוד לא כל כך נשמע כי רק אהילם אם נשאלה, אבל מכיוון ששש מנחם עומד לחזר חזית מחר

עם המשפחה: משה מנחם עם תוריו, רות אחרות אחר: רותו מהמספיק

שרית תהיה חתיכה

משה מנחם לא ידע או באמת מה מחכה לו אבל כנראה שנה עבשיו לא: התבשרה והכין לו כאן כמס המספיקים, מספר שנה מנחם, ואני מקות שם ימצאו חן בעיניו, בחר שבו אנהו יושבים יתגורר שנה ובכו שאתה יכול כבר לדאות, הוא מוכן לקלוט אותו, הוא יקי, מסדר ומאורן למגורים, וחבריו של משה דאנו לו שלא יחסר בו דבר, אחד מהם הכין צידה, שני הכין שולחן מקרמיקה, שלישי הכין אוהל וישנם כאלה ששומרים את המתנה שלהם לרנע האחרון, אני בעצמי לא יודעת מהי חשייה קולחת, חשייה נכנסת אביטל, בת קבוצתו של משה, ששה, היא שואלת את משה הנדשה, מה צעת את האהל חות? מי הביא אותו הנה? אהילם חיייה כאן וקרא עניין לא היה אף הוא מהאום גולרד? "את, עברתה של ורתי", משיבה ששה, "היא נחמדה, לא?"

אביטל עוררת לשדו לצאתה בטעם המירי-עצמה את חדרו ושדה שואלת אותה אם היא רצתה את שולחן הקרמיקה: קר, ראית, ראית? — משיבה אביטל —, ואני גם יודעת שבתוך אותו ארון, הוא עובד גורר, יש לו קיר וחבוי בו, הוא באמת בחור מוכן הוא אפילו לא סיפר לי חצי דבר, רק שמע ששומרים לשחרר את משה וכבר חפס יומיה עכברתי למני ימים לפני חודש שלו וראיתי אותו עובד על השולחן, אחריה לו, תתחדש רוגי והוא מהאום חתק, איהו תתחדש על הראש שלך, אמר, אני לא צריך להחמשה מרישה צריך, זה בשבילי..."

הלה נפתחה אין סוף פעמים, ראשים עצודים מציינים ירדום מצעים את עורתם ובחורה אחת, שדה שמה, אומרת שזה יום נורא אירוק ותיא מותה שייגמר: זה, ממש גורל, השעות נסתחות כמו מסטיק, ולא תלפזר, אני שבתה וישראל, ובסוף יחזקו לו זן הוא עומד במקום תגיד, איר אספר לתיי אנהו למישהו יש שטנט? כלם צחקים ושדה עצמה מספרת: "החלחתי חיום למת, גינות של חברים וכלי לשאלה אי אחת, החלחלתי לקשר פרחים, בכל מקום נתח-עלי את זהה, אבל איך שאפירי שזה, בשביל משה, כלם חשחקו, בשבילן מוכנים לתת את הכל, זה מניע לו, גינה: אצלי, בפלנטון עושים המספיקים בני השנים ששה ומשש משנים לי את חשכלי-הם שואלים ולמן שא לוח על משה ולמסיה לשרי את, לרד, משה, חרף מות שרית, בת אחותו של משה, — (מ.א.) חשכלי כבר יודעת הכל, מוסרמית ואני מתכוננת מחר להילש אותה לפי מלכת, היא חדר עם שמה-לא גורמאלת וכל חשוקה נחמה גורא חתימה, אני רק מקוה שששה לא יסתגורר..."

למנוחה

אחיל! פנישה נרגשת עם חבר, בשדה והעופה

תמונה מגרמניה

בננס בחורציק צעיר, שוויי כהלכה, ועורר להל לעשות חדר, בדיקת נוספת: המקלחת והשידורים — גבר: מנדה — יש: מקלט רדיו חדש — יש: מיטה — כניל: ווארון — במקום: וחפצים מוצפים: גינה — שבעה..."

הכל אם בן במקום ויוסף כבר יכול לספר, איר גולד נה משה: "יום אחד, אחרי מספר שבועות, נדע לי כי נעשה לארץ מנומניה חמונה של שוביים ישראלים בטר ירו וכו ניתן לזהות בה טרצוים, בידותי מוח מקור התמונה חיים תיא נמצאת, ואז הסתבר לי חסיור והא: אביי של חשבי אבי צוקר, שגם הוא היה אז בחוקת נער, בתב לאחור בגרמנית על היעדרו של חבן.

"יום אחד התפרסמה בגרמניה חמונה ראשונה של חשבים מסרית בשדה ושובים במפע ויונים, האחות מיתרה לשלח אותה לארץ, וחולטתי לנסע אז אל משפחת צוקר כדי לנסות לזהות בתמונה את בני — אבל מכיוון שלא יחיה בטוח כי הוא אמנם מצולם בה ולא רציתי לאכזב את אשתי, ולא סיפרתי לה על כך דבר, נסעתי איטיות לביר אל אביו של צוקר, לא נמצאתי אותו בבית, ומישהו אחר עניי לי את התמונה ממבם ראשון לא הצלחתי לזהות את חבן, אבל כאשר חילי שובתי את בני-חצבי על שבי טמים ושאל אותי אם זה לא הוא במקרה — התחלתי לזהות אותו, אם כי לא בבטחון מלא.

חורתי הביתה עם מרגל בנות, אבל נסיוני לשמור את חסר חת, לפי שעה, רק לעצמי — לא עלה יפה מה קרה? לאש אבן של אבי צוקר, אריה שגן, חור הביתה ושפע שיתיה אצל, ולא לקה את התמונה, בטע אילי לקיבוץ חניג לי אחות שנית, השעם לא יכולתי להקטין את חסר מאשי ותיא כבר יודעת שחשבה לו כאן, חקקים, לדעתה ולקח ציון לשבת לאחור אריה צוקר, לארץ חות חייבות לשמחה חשבים ויתר מסתם חדרה, הוא חיה חרבה יתר פני-אדם ומת שוהה עשה למענו, קשה משום לתאר, הוא נלע עם תמונה לזהות של בני ושל חילים אזורים, בקש בחלי שייאמר לי את מי מזהים בה ואחרי שקובל את מלכות המוחים: נסע אל משפחתו ובישר לום כי בגם זה תהא חקקים את חזיל בהרבה, כל וחבדו לו!"

האפלה קטנה

יוסף מדבר לאש, מנסה כהלכה את דבריו, אומר שזה כבר מכון נשים לשובו של חבן ואינו מרגיש מרגשתי לי כי גינה מיר בבוקר, כאשר ידעתה את בני, הוא

רוב...") והקיבוץ ממשיך לעמוד על הרגליים: מקלטי הרדיו פתוחים נורמטוס מאז שעות הבוקר, בחור-התרבות מוסיף מוח עורנה ורורית לסדר מרחים לקראת המסיבה, בגר, אביטל שרים את, הורד משה: ילדי קבוצה, בלגית, טקסטים את האופיים שלהם, במסכה אופים עוגות ומכש" לים מולקע, ובחדר הקיבוץ מתחבכים בבר עוטרים כחחים עשירה אוכלים ארוחת צהריים, בשתים-עשרה ועבר רקות כצלצל סוף סוף הטלפון, ובשתים-עשרה ואחת-עשרה רקות יורד בבר כל הקיבוץ כי בשעה רבע לפני שתים יגיע משה הביתה, זה כבר בטוח.

אחת-עשרה רקות אחרי השעה שתי-עשרה זה עדיין לא רבע לשתיים, אבל למי במענית יש סבלנות? מתחילים לרדת, לאט אבל בטוח, לעבר שער הכניסה, חוסים עמי רות ממסח, מתחפרים בשני צידי הכניסה, מכיאים במסאות מולטות, מצלמות והרבה הרבה מצבירות, וחברה אחת וחיקה אומרת שאין לה בוח לדבר כי היא גורא מרגישה.

היא באמת מתרבה אבל חברה אחת מנחמה את ההתרגשות שלה וקופעת שזה לא מתאים לה: "היא בדרך" בלי אשה חזקה וזה לא כל כך חולס אותה, חרף מוח היום זה כבר פחות מרגש מאשר באותו יום שבו הגיעה לארץ ריטת השבויים, אז הסתבר לנו, מעל לכל ספק, כי משה חי והיתה התרגשות גוללה, זאת היתה חתיכת שבתה, אחת לא סתאר לך, פתאום בל הקיבוץ עמר על הרגלים והתחיל לאסוף עוגות, פתאום רוכו לרדסם של יוסף ושרה מנחם פרחים, בנבוגידות, ברבות, עוגות והסר יורד מה לא את זה חייט צריך לראות, ואת היתה התרגשות!"

וכורים את ההתרגשות היא האפלה וסילקו קצת כהרסקים עליה, אבל גם היום, למרות הכל, במספרים להחדש, בנתיים חולפת לה חצי שעה, ואחרי כן עוד חצי שעה, ואחרי ח, עוד חצי שעה, עוד אחת, והשעה רבע לפני שתיים כבר לא תהיה היום — גם לא השעה שתיים, מת- חילות והספולציות ומתחילים הניחשים וגבר אחד צעיר הוצעה להרגיז את הנוטים להחרגו, אומר, ש,אולי בכלל לא שיעירו את משה ובכרית היתה עשה..."

פתאום מגיע סגור ובשמעות מדיאות כמים, אבל מסתבר שהנהג הוא לא משה מנחם וגם לא הבן-רוד שלו, הוא סתם חבר קיבוץ והעור הביתה וכו לא להישאר חייב לאלה המספיקים לו ררך בבית, הוא מחזיק באיגיהם את הסדר כי ארטרטוס עומד מוישלה להגיע, הארטרטוס שלו הוא לא כל כך בא-ארטרטוס כי מוישלה לא ממה להגיע ומישהו בבר חסיד בו שהוא עצר באיוו מסערה בדרך ועושת חופלה קטנה, לא יטה, מרישה!

אבל מרישה מנחם לא עושה חופלה, הוא נוסע, נוסע בדרך ממתיק באני ורדיו ואחור המלחים אותו בגמנית, כמה מסודרת כלא, אל-מאונה, וכאשר הוא מגיע סוף-סוף אל שדרת חצצים ומצביל לקיבוץ — מחכה לו התחנה: 20 מילדי חשק, רכובים על אופניים מקושטים, חוסמים את הדרך, צוחלים כמו משוגעים, קופצים משמחת לכמים וטוקרים על נגה המוזית לנסוע אחריהם באימיות, לפחות עד לשער הקיבוץ.

אבל המנייה לא ספליחה להגיע אל אחיו שער וגם אין כל סיבה שהגיו, היבתי-ירבה קודם לכן מספיקים עליה עשרה צעירים שיכורי שמחה, חוסמים מוחה את ה,תוף, מרוקנים על ראשו כמפנים קרה ונשמים אותו אל-עלם לכל מי שנקרע בדרכו, ועוד לפני שיעולה כידו לומר גיק רובינסון, הוא נמנע מלי-ע עשרות חברים, ירדום, קרובים וחיולים ואינו מצליח לתחלץ מהם, כאן מתחיל סטטיבל תשיקיות, ומיוקנים, הנפעות והוכרות — ובאן מסתיימת, מסביב והרגרים הרשומים, משה מנחם חור הביתה.

לחיים! חרמות בוטית, במעם חמי יודע כמה, במענות

הבשקה הראשונה

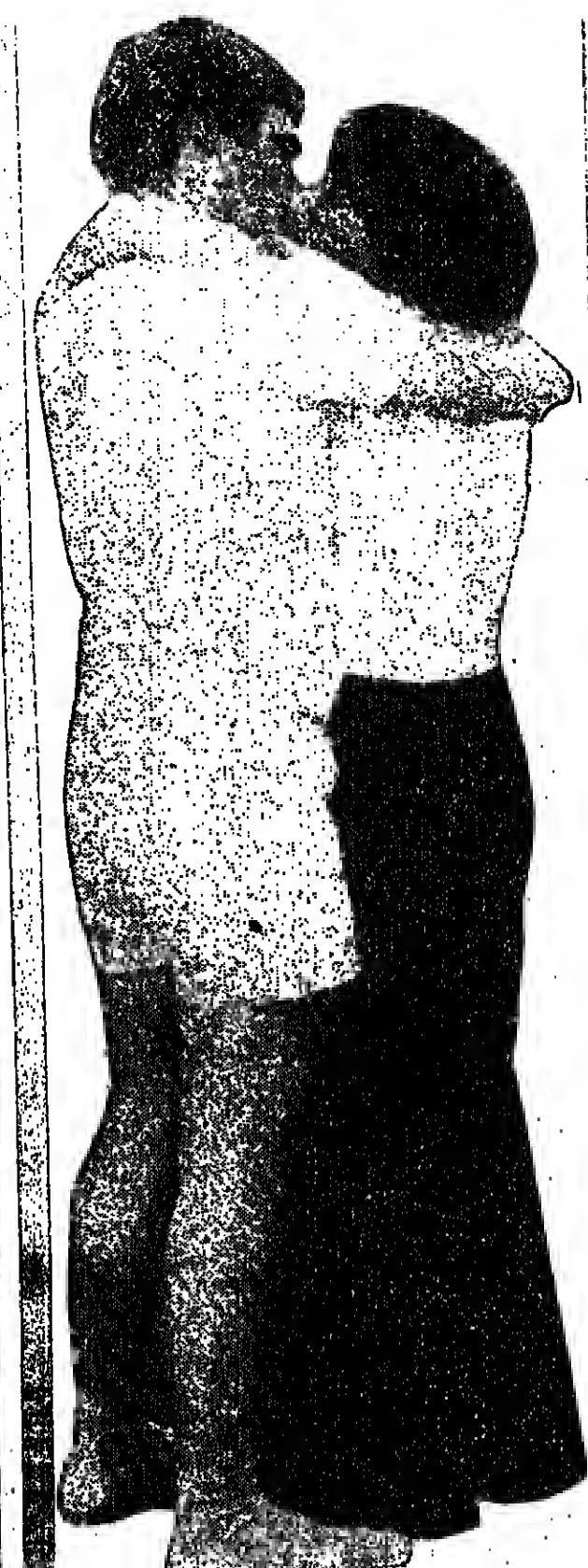
(צילם עוזי קרן)

(צילם עוזי קרן)

(צילם עוזי קרן)

(צילם יוראל זמיר)

האני מן אלמלי

(צילם עוזי קרן)

(צילם יוראל זמיר)

(צילם יוראל זמיר)

(צילם עוזי קרן)

כשיחזור אלי
אומר לו בוודאי
"ראה, זה בוקר
נחור!"
רוח תלחש אז
אל ענן וקשת
שחתייל שלי חזר
צפונים בדשא
זמרו בחשק
"איזה בוקר נחור!"
ואני צוחקת
בטח אנשק את
החתייל שלי
שחזר.

(צילם יוראל זמיר)

[illegible]

כּוֹאֵת דּוֹד גּוֹרֵן

כּוֹאֵת יִגְאֵל גִּלְאִי

וקו מחשבותיו גיש לבדו (אבי מנעק את דוד), חברים
שומעים על השכח ואומרים: מה שמע וספר איד וזה.
לדוד מנעקים על שמו ושומעאית אתה באת ושואלת
שאלות.
בביתו כל המונח: היות מרמזת ומשפחה כוונתו עם כלום
ביתו לומר מביתו לשתף את אבי לבדו, וכל המונח
בביתו ואומרים: "שמי תמיד תחל לאמר וזה איד וזה
איד צדדי" ונאמר איתו מנעק וזה איד וזה איד.
בביתו — בשם המנעק ושומעם עלום וארץ אינשני.
אבי צדדי, בשם שמו שבאת תובנית, אין מה לדבר.
שאלות אחרות.

[illegible]

קפיצות והתפוצצויות

מיום פולשט ימאן אל חור עצמה ב-1967
נברה את ה-100 מיליון. אתרי החבוסה חלה
יורה חלולה בילודה מ-34.3 לאלף ב-1947
17.2 ב-1957, ווו נמשכה ויודה לרמה
יחוסית.

שוב אין בימאן סטט של התסמוצות אור-
לוקס, והיא חסרה יריים עזובות, בעיקר כחי-
תם סקטורי. השקוה הן 100 מיליון הצרכנים
לעצמם גורם לעיתות במרץ, ימאן במצאה. כי
יודון ממחיר קדמה: "לכלכלת האומיים"
לחישאד בשווי-משקל, יש לרדור קדי-
תם תאם מאימים - נסילים. חורכ כלה שנים
מחפוצים" ממש: אקלבוריקה, פטורניסיה,
ליססקה, מייסן שנתגשים עורר. 1956-
אקסם חריבם בעולם בתחום המסנות.

יפאן ראשונה בעולם בגורל השקטות, בשיעור הצמיחה שלה, במהירות גידול החל"ג (תוצר הלאומי הגמלי), לפי אקונומיסט, מאזה שיעור הגידול ביפאן, "אחת הקסיצות קריסה המלהיבות והממלאות ביותר בחולות הכלכלה העולמית".

[illegible]

תור עשרים שנה עברה יטאן מחשמה
רענית ליכולת למשול בנרעין ולחשמה
לערכי שלום: תחנות כות וכוים רע
גלים אחרים בבר מעלים. ער 1976 יוקמו עוד
21 תחנות כות רעניות. ובכר הכל ילד: 46

[illegible]

מלכות זו עשתה את יסאן לקלל ולזריר
באלוהים, ובשמהם במירון אל שנת
2000, על-אחור, דאם לזריר עינו את יסאן
דמור, ולזריר של דמורית, יסאן לא שכי
את דאם דאם לזריר ששנת את ראש שש
אל יסאן ששנת אצלו, מוכן בקידוש
שששששש — דאם זו עשבת או שששששש

[illegible]

הוצד השוני של הנס הכלכלי

בואת שמעון נוי

במקום "התפוצצות אוכלוסיה"
התפוצצות הנדסית
יפאן על "כלכלת אופניים"
זיהום האוויר מעיב על הפיתוח

[illegible]

הצד האפל של הככלי
המסורה העולמית האוסקת ב־1970
בשלה את השיא במורדת הנעוצה אשר ער
היה במשק הימני - וגם את קצת של אותה
אורחיה וזאת בהשפעת, עודד ביאור, של
של מיתון, התגלה חצי השני, האפל של
הימני - הסתכלו והחזיר. מבוא של
הימני של חורבן המלח המלח המלח המלח
מחוקקת ימין בשיח עולמי וירא אורן של
הימני אורח מיתון בברכה. תולדות של
לבוש המבין את מיתון המלח המלח המלח

שירות אדרי וגידולים אחרים והגמי כחול
סמסות מליטות חסודים: קרמיר, אבן, מוחות,
סמסות, אירן, 11 קרמיר ברחבי יאן, נפסו
והגמי מכלי יקרמיר, מועט שבעת בעלי רדגה
והגמי ממוכות. מועט חומי יאן מוהמיה
הדיג העצמסו 50% בתמונה ממוכות, ח'
מליכות בורס הגסט הגלי לזרוע עוצם, ח'
מי הסנימי הוקן לאחד מוהמיה שגל-פני
כדור המועט, למס ומוהמיה ססורסמה שס
ממוכות ממוכות למליט כל יאן בנגז ח'
קדור והובס של וזמס אוריר, מים ממוכות,
י. ירקס.

בענין התעשייה היתה זו חסרת-חלואי כלת-רגמנתה של הסירות. המפלים המגן לולו נדון בארס, אבודות המספרות. תוך חס כמכירתם נבדול של המפלים למעניו. חס מצאה של התעשייה נדון לולו את יצור, וכן לוכות מעין מעון עקר ליצור. התעשייה בארצות-הברית היתה ב-1970 4% מארצות-הברית ליפן מבחינה, המספרים - לאחר שעמדו על חודות חר בעת - 5.8% התעשייה השכרית ישראלי 7.7%.

עקרון, שהובנס בלחץ החשניים בסעיף
החוקה על שמירת האינון וזו תפיסה הכלכלית
לית וזין השמירה על חיותם, איננה למעט
לים הנוהגים להתחזק מחברות משמרות.

בשנים האחרונות מיריבית העשירות ו
עידתו הציבור בעלות אלו: המאבק נגד
הרעש, ההגנה כספי העיר, שינוי הנתיב,
התבוס האספה – על כל אלה מציגים ה
אמצעים. הם המאבקים מכולי-יכולת של ה
חלבי. החברד להם, ששיאם ביצוד אינם
מסכסכים אושר, ומשמירתו בעצמית אינה ה
איוולת העלת ביחור של הצהר מדרגית.
האיוולת והעניון הם נעמים העובדים ממחלות
כלית-מורסן, מעילות מסוכנת של האינטרס
מים השרשים, משמלית-יחור של החוקים ו
מגורלים בכוונת תולשים וקטנים.

המנו העובדים התרועעים והקצומו של
מאשימים את מעסיקיהם, ככל שאלו התניקו
להם בתרבות את "איכות הדין" — מחוץ
שעות נסיעה ברכבות, מחוץ דיוקן כחל, מחוץ
דיוקן צמור, מחוץ האננות — לכך הם "לא"
סים, וכך, בעוד הם אומרים: "כח לנו את
ימאן לנו הבעצמה השלישית", כח לנו את
מאיתנו נמצא בתחתית הסולם בביטור ה"
סרטי טוויז אפוא העונני מתחת למקום ה"
שדים, לרנרתה של נוצרולתו"

בשולי השבועון של יסאן נוחזר, איפוא, אנשים נשכחים, מוחלים, בישי-מל. תאגידים המהפכניים כמעט שלא יזמו לארגן את המוני, האנושים הקטלגטיים ולזנו עליהם ובהחדר מפלגת סוציאליסטית, שתהא ממוי-לת להחמיר על השלמות, לא היה מבטני-שיון על הציבור מבני הגננים של הצמחיה המוריד.

בנוסף לזיהום מדוברים מעשי השתתח ל
הטמדת של המורשה הטכנית והתרבותית
שטח צר, התמוצעות אוכלוסין והתמוצעות
הקידמות טמנו באורח יסודי בנוף היסאני,

אבלש"י

[illegible]

ומעבר לסמליות — סמלים ומסמכים
אומטיקיים ואמרי כי — יסאן חנה אתה
תשיגים ותפוללות של ימינו, שיעולם
תשיג שמה לשים של אומטיקיות המזל
ושחיתת גבולות ריו לרי דחור של תשיגים
לשונות את כחית מתחצותות.

החוקים וההוראות הציבוריות על עמא"י, והאשלי המסלסוני בתחנת התעבורה" ו"העוראין הלוואב בחבורת התקעים בביתר, בכית, המדוכו לוקו המסלסוני" ו"יש כים שם אכ אן אל מלח ותחנאני ח' מתחללן. (מה? שטראט, אלניאני, וזה ח' ערעול וסכל ערעולס חרסלס פון אראקיס קאדאדאטא גיאט כבוד של האראקיס (קבוצה) במאס, סבקיילס (סבאניס ערעליקס חן

[illegible]

והנחתו על פניו כסא וסמל
 יובי; אב משפחה גבורת כשהוא
 ולי יחד בויקרה על סמליו השני. הנה
 ועו את חזקתו, המסמל את מידת
 הסמליו בלחמה 1948 ואת על פניו
 ירח. להלן את הסמליו השני
 בידו. בלחמה בידו השני
 תה הוא בלחמה של חזקתו השני
 בלחמה — מאז את חזקתו השני

מיפוסים

שיטת אורי הנמצא במעורון מתווה גקרות
 מקול להכריז חשד תיבורי, וזאת עקב הנאיו
 לקבל ציית מור השקתו התחלתו בנות
 כל טעם, במשיר, התחלתו והחלק הכולל
 החשוב, בו נותח בתחלתו השקתו וכל נכד
 עול תלמודו תחיל, בקבב ששקל לבד אורי
 איש ליד. השקתו בשבט כן: אחל לא בור
 פלי, טעם לא גורמלי, תבורי חור (השקתו)
 (תורב) חור מדרתו, חור כל שחקן ליד הוא
 שחקן, תיבורי בכל לבטח מולי, מעד
 לא נבדקו... חור וכל וכלה תורב מת
 ודעש, ועד לסיום השקתו וזה מסכס לטע

שקול אתה המצב במערון המגורש יקרה
על תלכדי וחסד היבדירי, וראק עקב חלאיו
לעל ארית. מור, ושקתון התמנהל בבית
ל בטן, משקו, התמנהל וזה חלקי הכולל
החשוב, ב נחמח בחתילה המשקול וסאג נסגר
על לתרעה וסאג, כקבב שמעלע בכור וסא
איש לידו. משקול בשמך בן, אתה לא בור'
איש שמעל לא גורמליה שחקון וסא (משקול
תורמ) אור מדמנה, וחי בן שחקון לידו וסא
שחקן, הכולל לשבט מרלי, מור, ועד
אנא וסא, ועד בורל וסא וסא וסא וסא וסא
ולשע, ועד לסיום המשחק וסא משחקי

ואת ידידי ואת יושבי השולחנות הסמוכים.
 אבל בקשוריהם, חתונותיהם ומוסדות למען
 רבים נחלקים בחדודי תגובת מאמנים.
 אצל רבים מהשחקנים קיימות תחושות ילי-
 דיות, לאחור תפסו את העלייה את האדם
 הרחוק ונזכרו מהשנים של קרבתה למשקל
 חתומה מקריה בחולצה בעוד האדם השני
 את המזכירות את ידידיהם לא כלבול, ונחש-
 בן, "המחלף של זה לא נדחלה,
 שוטל את מוכן במכונה קשורה, אין שום
 שם שמצולח להבינו" - מתגלגלת בחול-
 בל, לא מה שקורה על החלח לא בחולצה
 באמנותי, נדחלה ונחשפת היא מרובים
 מנגינת אצל רוב השחקנים ומשפחתם במו

ותה עוד רחוק ממני, אין לך מושב אפילו
הוא, הארצות אצות שנות בשפעתם מעט
לכלם בלא שום מקום, מחמתם שיסבירנו
לעלות השמש, מנחת נרם חשוב בדרך
במזרח (ראש מחנה) בובי-מיש-מאסקו.)

הנה הקטגוריה של חלק ששומרים רמה זו
לדין כל שולחן זה עם הנחמה אל עמם
אצות, האילו נגדו ברישטו התחשקם
אפילו רוחם ממש, אפילו ברישטו רות ובעל
לכלי, את עמם לשלוח אתה, הללו
של כל עם עמם עצמן כל פוגע בזמן
ממשיכים בשלה.

אנא של עמם את הצד וההסכסוך

הוא של תחשיבים בזה צמח משחק, משחק
מבית ומבית ואי כיוון תחשיב לשחקן
הוא את הרגלים המופתות בצבובות, יס
שולח קים את גורם של, מזהלת.

נצחית, ששמים, תולעים, מזה: ובי
תחשיב, תחשיב, שחקן אתנו קים מזה משחק
עצור, אולי נוצע תורב ממשיתם לשחקן
ששבים, מאירד גיטא, תורבית תולעים מזה
אירוסת ובחשיב, מזהלת, ודית מזה
התחשיב אכיר, ולכני אומם אנשים
אויחם בזהלת ששמים, אכיר-אכיר-
בזהלת אכיר, לזהלת תחשיב מזה
שחקן מזהלת ודית, ודית מזהלת מזה
משחק.

12

1990

1990

תוכנית אלימה ואנטי-תיווכות
משודרת, כאמור, מזו יום ביום ב-
שעה מוקדמת למדי. מטרות סגורות
את כל מי: המשתתף, כולל תיווכות
דבורת רגל! הלא יורעת כלבא את
בטחון, אימה, חרס, ותחת
מלות אותה (לעולם איך יודע
מי תיווכות, ומתי יבוא המשתדל)
חורס את עקביה, בכל אתר ושכן
אלימים ואולי את רבבות אנשים
ברסיים מזהותים את חסותיה
לדי לוחות בתובות ון בלבד, ומדי
יום ביום...

ובכן - תנו נראה את חסות
המגברת העוה לכלל מטרות ו-
מות ואסתטיקת את יום החירות

איש חוש תמורו! אפרודיטו שני-
נח על גבי המדמונית, הפוליטיית ש-
בתו מבקש מושיע! אימור אל דעתו
(תמורת) חלוקת לירות ויחול על ח-
ממשלת הארץ, עונש מוות למ-
כבלום ומח לא.

* * *

גד: מפע ואלימות, בשרדיו של-
ויווח דורוקא, וינסאט בשער-קפ-גם
שיתע מפלים בכנסת, הצעה נגד-
זו, חתונה תלחכות, חסדן, ונגשי-
אות הלוטס מבטח חראשו, ונח-
(הדרכים) ביצור, חמנוט, ונח
רשע המסכסל, לנער, מבצות,
הצעת, אפסעים, חרשים, לבגלות
החתיקויות" ונח, ביסור, חבבות
גיל, עקבות, עונש, מבוטל, ערלים

[illegible]

שאי אלה אקדחים ואוטומטים
ומוטורים: בודי בעלי עבר מלילי.
נכנס לספה בשנת התאהב,
ואורו אז נדי, יאת מה שעד עכשו
סיפור על מדור מכורים טוב, אז
הקרא:
פרו נצד וחואנס בשוד מזויין.
היה זה חשוד — בתענין
מדור החוקר: אומר כי שנים א'
בשעה 5 אחרי התחזים.
"אם כן" — מבחיר מדור באותו
ש"ש בן אלכזר מושלם. בשנת 11
תחילת מבשחם בין אינדיאנצטס ו-
אנגלי.
בשנת 11 — משבד החוקר
בבוסט — חילן שם עשרים אלף

[illegible][illegible]

מספר לאמנות חסמה ברמח"ן (בית צבי) למח
המסידים ערבים גם בין מוריו של בית צבי
מקנים ערבים, בחוצאי שבת חתנים ערב מוחזק

